

Dat was Simon Korteweg, dit is H III NOS Jazz, M&R. NOS Jazzgeschiedenis, deel 67.

plaat 1 Paul Howard's Quality Serenaders: California Swing (Earl Thompson)
B/4 - 2:49 - RCA LPM 10117

Dit "California Swing" werd gespeeld door Paul Howard's Quality Serenaders, op 3 februari 1930 voor Victor in Culver City, California - het was het laatste stuk van de op één na laatste session, Howard maakte hierna als leider nog één plaat, en dat was dat. Zijn orkest: George Orendorff en Earl Thompson die "California Swing" schreef-trompetten, Lawrence Brown-trombone, Charlie Lawrence (arrangeur-componist voor de band),^{en} Lloyd Reese - altsaxofoons, Paul Howard-tenorsaxofoon - alle drie natuurlijk ook klarinetten. Reginald Foresythe-piano, Thomas Valentine-gitaar, James Jackson-tuba en Lionel Hampton-drums, die in dit stuk ook als vocalist te horen was, waarbij hij zichzelf handenklappend begeleidde, op de after-beat, dwz. de 2e en 4e tel in de 4/4 maat. Zoals zo veel territory bands werden ook Paul Howard's Quality Serenaders hard geraakt door de economische crisis die volgde op het z.g. instorten van de effectenbeurs aan Wall Street, New York, 29 oktober 1929, toen aandelen ineens niets meer waard bleken. In New York viel tijdens het dieptepunt van deze Depression, begin jaren dertig, nog wel wat te spelen voor blank EN zwart publiek, er was radio-werk en er werden toch nog enkele platen opgenomen, de territory bands waren zwarte orkesten die vooral voor zwart publiek speelden, en in de territories -de Southwest en elders- hadden zwart, en blank in maar iets mindere mate, veel sterker te lijden onder de gevolgen van de razendsnel om zich heen grijpende werkloosheid. Paul Howard gaf het al in 1930 op in California, het meest Westelijke territory. ~~XXXXX~~ De beste musici van zijn orkest zoals Orendorff, Lawrence Brown en Lionel Hampton vonden onderdak bij de band van Les Hite die werkte in Frank Sebastian's Cotton Club in Culver City. Eerder in deze geschiedenis hoorden wij de opnamen die ze maakten met Louis Armstrong. Hampton kwam uiteindelijk bij Benny Goodman terecht en Brown bij Duke Ellington, in New York. ~~XX~~ Howard formeerde in 1939 opnieuw een eigen orkest, dat hij tot en met 1953 leidde. Februari 1980 overleed hij in Los Angeles, bijna 85 jaar oud. Territory Bands. Over Floyd Mills and his Marylanders heb ik geen documentatie kunnen vinden, maar op 26 juni 1929 maakte hij in Richmond, Indiana, één plaat voor Gemett en het eerste stuk heette, mogelijk niet ten onrechte, "Hard Luck".

plaat 2 Floyd Mills a/h Marylanders: Hard Luck (Floyd Mills)
A/5 - 2:35 - Historical Records HLP 26.

"Hard Luck" en de Rust discografie geeft onder voorbehoud de volgende namen voor de ~~musici~~ musici. Hugh Parks en Bob Alexy-trompetten, leider Floyd Mills-trombone, Art Lancy, Howard Shaffer, en Lester Brown-saxofoons en klarinetten. Lloyd Mills-piano, Paul Bankert-banjo, Jack Jones-tuba, Charles Bowers-drums. Op de andere kant van de plaat: "Chicago Rhythm".

idem Idem: Chicago Rhythm (Floyd Mills)
A/6 - 2:40 - idem

"Chicago Rhythm", 26 juni 1929 voor Gennett in Richmond, Indiana, door trombonist Floyd Mills and his Marylanders, ook genoemd Red Owens and his Gang, The Hottentots, en George Drew and his Orchestra.

Met als de band van Alphonse Trent was die van altsaxofonist Troy Floyd een territory band uit de staat Texas. Helaas maakte het orkest maar 5 opnamen, in 1928 en '29, uit dat laatste jaar hoort u "Dreamland Blues part one". De band had ^{een} langlopend engagement in de Shadowland Club in San Antonio, het stuk werd daar op 21 juni voor Okeh gespeeld. Don Albert (solo) en Willie Long-trompetten, Benny Long-trombone, Siki Collins en Troy Floyd-sopraan en altsaxofoons, op tenorsaxofoon uit Denton, Texas, Herschel Evans die later via de Count Basie Band zeer bekend zou worden. In de ritmesectie Allen Van-piano, John Braggs-banjo, Charlie Dixon-tuba en soms trombone, John Humphries-drums. "Dreamland Blues".

plaat 3 Troy Floyd and his Shadowland Orchestra: Dreamland blues (Floyd)
B/3 - 2:47 - Pontana 682 073 TL

"Dreamland blues part 1", Troy Floyd and his Shadowland Orchestra, voor Okeh in San Antonio, Texas, 21 juni 1929, met trompettist Don Albert en ~~_____~~ Herschell Evans, Troy Floyd ontbond als gevolg van de Depression zijn orkest in 1932, ging het vak uit, hij overleed in 1951.

die later
afgevoerd
werd door
Lutz.

Trompettist Syd Valentine -Syd met een y-grèque- is een mysterieuze figuur die met een trio, zijn 'Patent Leather Kids', op 2 oktober 1929 voor Gennett in Richmond, Indiana, twee platen maakte. Aan wat men dan de "juiste accorder" noemt hadden de heren ^{Charmant} weinig boodschap, maar Valentine zelf had in elk geval goed naar Louis Armstrong geluisterd. Dit is zijn "Asphalt Walk".

plaat 4 Syd Valentine a/h Patent Leather Kids: Asphalt Walk (Valentine)
A/laatste - 2:55 - Byways of Jazz OJL 9

Syd Valentine-trompet, Slick Helms-piano en Paul George-banjo: "Asphalt Walk", 2 oktober 1929 voor Gennett als Syd Valentine and his Patent Leather Kids. Terug naar Texas waar in de laat twintiger jaren Eddie Fennel en Charles 'Sugar Lou' Morgan opereerden met hun Eddie and Sugar Lou's Hotel Tyler Orchestra, dat oktober '29 voor Vocalion opnam in Dallas. Dit is "Eddie and Sugar Lou Stomp".

idem Eddie and Sugar Lou's Hotel Tyler Orchestra: Eddie and Sugar Lou Stomp
B/3 - 2:59 - idem (Fennel, Morgan)

Eddie and Sugar Lou's Hotel Tyler Orchestra voor Vocalion in Dallas, Texas, oktober 1929 met Henry Thompson of Stanley Hardee-trompet, Albert Michell-trombone, Adrian Kenny-alt, maar vooral baritonsaxofoon, Charles 'Sugar Lou' Morgan-piano, Eddie Fennel-banjo, zang en arrangementen, Lee Scott-drums. Na "Eddie and Sugar Lou Stomp" is dit "K.W.K.H. Blues".

idem

Idem: K.W.K.H. Blues".

B/5 - 2:13 - idem

"K.W.K.H. Blues" ← *vanwege een physisch radio-intensie*
Eddie and Sugar Lou's Hotel Tyler Orchestra, Dallas, Texas, oktober 1929 voor Vocalion. Volgende keer, ook uit Texas maar de opnamen zijn helemaal in het Noorden gemaakt, Alphonso Trent and his Orchestra, 1930 voor Gemett met "After you've gone". Een fragment nu vast als slot van deel 67 in de NOS Jazzgeschiedenis, MdR.

plaat 5

Alphonso Trent and his Orchestra: After you've gone (Creamer, Layton)
B/2 - 3:10 - Historical Records HLP 24

0 0 0 0 0